

være særdeles loyalt over for de Ønsker, der kom frem i Fjor, saa vel som over for Folketinget, der — hvad det selv maa bære Ansvaret for — henviste Sagen til Ministerens Overvejelse. At de Folk, der have de modsatte Ønsker, først nu ere komne frem med dem, maa jo være deres egen Sag. (Afbrydelse af *Justitsministeren*.) Ja, med Hensyn til Ændringerne i Lovforslaget bærer den højtærede Minister jo ganske vist Ansvaret. Det er ganske vist lettere at være bagklog end forklog, og nu ere vi bagkloge, fordi vi kende det ny Andragende; men jeg kan dog alligevel ikke tilbageholde den Bemærkning, at den højtærede Minister formentlig maatte kunne have set paa Forhaand, at det var en meget væsentlig Forandring i, hvad der blev andraget om, naar der her foreslaas, ikke blot at lukke Kl. 12 i Stedet for Kl. 1 — jeg tror, der er mange, der netop lægge megen Vægt paa denne Time — men ganske særlig at Ateliererne skulle lukkes ganske paa samme Tider i December Maaned som i den øvrige Del af Aaret. Det er vist det, der har været Hovedanstødsstenen for mange af dem, der ellers gerne vilde have været med til Lovforslaget. Men ganske vist, Hovedmassen af de Underskrifter, der findes paa dette Andragende, hidrører — som jeg sagde før — fra Folk, som overhovedet ikke ønske Forandring i det bestaaende. Den højtærede Minister mente, at det fremgik af det Andragende, som var indkommet til ham, og som er indbragt her i Tinget af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) den 5te i denne Maaned, at Medhjælperne ønske dette Lovforslag fremmet, i alt Fald saa vidt de kunde kende det, da de indgave Andragendet, altsaa nærmest i den Form, hvori der var andraget om det i Fjor. Den ærede Minister citerede nogle Udtalelser af Andragendet, men han tog ikke det følgende Par Linier med. (Afbrydelse af *Justitsministeren*.) Jeg gaar ud fra, at det er det samme Andragende, Ministeren har, som jeg har. Det er nemlig stilet til den høje Regering og Rigsdag. Der staar deri: „Den store Konkurrence tvinger os imidlertid til at finde os i disse uheldige Forhold, og kun, naar det ved Lov forbydes at arbejde efter Lukketiden, kunne vore Forhold med Hensyn til Frihed forbedres.“ Det var netop det, jeg sagde før, og det kan enhver sige sig selv, at Betingelsen for, at Medhjælperne kunne faa Gavn af Løven, er, at man forbyder alt fotografisk Arbejde — i alt Fald for Betaling — efter Kl. 12 eller 1. Men det

gaar Lovforslaget slet ikke ud paa, og derfor vilde det være en Indbildning, om Medhjælperne troede, at de kunde faa nogen Gavn af Lovforslaget, saaledes som det her foreligger.

P. Holm: Som det vil erindres, var det Lovforslag, som i sin Tid blev indbragt her i Tinget angaaende Forandringen i Helligdagsloven, af ganske anderledes omfattende Indhold end det Lovforslag, der endelig blev vedtaget af Rigsdagen om dette Forhold. De Erfaringer, man har høstet, siden denne Lov traadte ud i Livet, og saa længe den har virket, ere ikke blevne, som man mente den Gang, nemlig at Folk vilde føle sig misfornøjet med den Tvang, der blev lagt paa dem som Middel mod Smudskonkurrencen og den fri Konkurrence, der er med Hensyn til at lade Arbejde udføre paa Tider, hvor det helst skulde hvile. Tværtimod. Misfornøjelsen er slet ikke kommen. Der synes derimod i flere og flere Kredse af Befolkningen at være Trang til at faa Søndagsforretningerne indskrænkede og Friheden til at hvile udvidet. Jeg tror derfor, at hvis vi skulle til at behandle dette Spørgsmaal paa ny — jeg har udtalt det ved tidligere Lejligheder, da Krav fra anden Side have været rejst om Udvidelse af Helligdagsloven — at det vilde være rigtigst at tage Spørgsmaalet op i videre Omfang, end dette Lovforslag omhandler. Det er sikkert ikke blot Fotografmedhjælperne og Fotograferne, som lide under Konkurrenceforhold paa Søn- og Helligdage; der er mange andre, der kan være Tale om. Arbejdere og Arbejdersker kunne i fuldt saa høj Grad som de Folk, der her er Tale om, have Nytte af at faa Søndagsfrihed. Jeg tror derfor, at naar vi skulle tage fat paa denne Sag, maa det gøres paa en mere omfangsrig Maade, end dette Lovforslag gør, og jeg vil anbefale det eventuelle Udvalg at tage Sagen op i videre Omfang; end dette Lovforslag gør.

Krabbe: Det foreliggende Lovforslags Svaghed tror jeg er den, at det siter til at være almenlydig og ubetinget. Hvis det kunde lykkes at forme det saaledes, at dets Bestemmelser kunde være lokale, og at de vare betingede, saa at de kunde sættes i Kraft, hvor de vare gavnlige for Fotograferne, og undlades, hvor de lokale Forhold ikke talte derfor, var der maaske Mulighed for, at der kunde komme noget godt ud deraf. Om det vil lykkes at gøre det saaledes, maa staa hen.